

Huber Péter: Zsidó volt-e Jézus?

Ez volt az amit bepötyögtem a google-ba, s amit válaszul kaptam, az sok-sok eltérő véleményű, érzelmeiktől nem mentes, professzionálisnak semmi kép nem nevezhető, iromány halmaz.

A legegyszerűbb válasz pedig triviális. Jézus Isten pontosítva az Atya fia, s mivel az Atya, se nem zsidó, se nem hottentotta, de még angol szász sem, így Jézus is felette áll minden sovíniszta nemzeti hozzátartozásnak.

Akik ezek alapján Jézust zsidónak nevezik, egyben annak Isteni voltát tagadják. Szeretném tudni, kiben is hisznek azon keresztyény lelkészek, akik nevüket és a címüket adva, Jézus zsidó léte mellett kardoskodnak.

Hogy magyarázzák ezek híveiknek az alábbi igeverset?

„Felele Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, **hogya át ne adassam a zsidóknak**. Ámde az én országom nem innen való.” (Jn.18:36)

Ha József maga lett volna Dávid, Jézus akkor se lett volna a Dávid fia. Nemcsak mert József nem volt az apja (max. a nevelő apja), de tényleg ennyire nem figyeltek Jézus szavaira?

„És felele Jézus é s monda, a mint a templomban tanít vala: Mi módon mondják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia?
Hiszen Dávid maga mondotta a Szent Lélek által: Monda az Úr az én uramnak: ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul.
Tehát maga Dávid nevezi őt Urának, mimódon fia hát néki? És a nagy sokaság örömet hallgatja vala őt.” (Mk.12:35-37)

Az Újtestamentumba utólag becsempészett, s egymásnak teljesen ellentmondó két nemzetiségi táblára Pál szavaival reagálok:

„Se mesékkel és végehossza nélkül való nemzetségi táblázatokkal ne foglalkozzanak, a melyek inkább versengéseket támasztanak, mint Istenben való épülést a hit által.” (1Tim.1:4)

Jézus zsidóságát kutatni tehát abszolút logikátlan, ha egyáltalán, akkor maximum Jézus anya Mária identitásának megállapítása jöhet számításba.

De vegyük a kérdést tudományos pontossággal is nagyító alá!

Három irányból kell, hogy közelítsünk:

- mi az adott történelmi állapotból valószínűsíthető?
- minek nevezte magát?
- csak utolsóként: egyéb vélemények.

Az antiszemizmussal messze nem vádolható, zsidó pénzen pénzelt, s zsidóktól ellenőrzött magyar wikipédia szavaival kezdem:

„Galilea történelmi régió Palesztina területén, Izrael három tartománya közül (Júdea, Samária, Galilea) a legészakibb. A Genezáreti tótól (más néven Tiberias-tó, Galileai-tenger)től nyugatra eső vidék. Délről a Jezréel-völgy, ÉK-en a Hermon-hegy, nyugaton a tengerparti síkság határolja. A terület nagyrészt hegyes-dombos vidék, köztük termékeny völgyekkel. Dél-Galilea területén alacsonyabb hegyek jellemzők, amelyek magassága nem haladja meg a 600 métert. Észak-Galileában a hegycsúcsok néhol elérik az 1200 métert. A két részt a Bét Kerem-völgy választja el egymástól.

Az ókori Izraeli Királyság népének fogságba vitele után a régiót - legfőképp az északi részt - pogányokkal telepítették be. A Galileában és Szamáriában megmaradt zsidók egy része összekeveredett ezekkel az idegen népekkel, akiket később samaritanusoknak neveztek. A maradék zsidók nagy részét aztán a Makkabeusok [1] idején átvitték Júdeába.

Jézus Galileából származott, ezért galileainak is hívták [2] és ez a vidék volt evangéliumi működésének egyik fő színtere. Az ő idejében igen kevés eredeti zsidó lakott már itt, így a pogányok Galileájáról lehetett beszélni [3]. A Galileaiak sajátos tájszólással beszéltek. Jézus és a tanítványai - akik Galileából jöttek - is ilyen akcentussal beszéltek [4]. A zsidók általában megvetették a Galileabelieket. [5]”

[1] „Akkor fogta a galileai és az arbattabeli zsidókat asszonyaikkal és gyermekeikkel, valamint minden vagyonukkal együtt, és nagy diadallal **Júdeába vitte őket.**” (1Mak.5:23)

[2] „Péter pedig künn ül vala az udvaron, és hozzá menvén egy szolgálóleány, monda: Te is a **Galileabeli Jézussal** valál.” (Mt.26:69)

[3] „(Zebulonnak földje és Naftalinak földje, a tenger felé, a Jordánon túl, a **pogányok Galileája,**” (Mt.4:15)

[4] „Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók menének hozzá, és mondának Péternek: Bizony te is közülökn való vagy; hiszen **a te beszéded is elárul téged.**” (Mt.26:73)

[5] „Felelének és mondának néki: Vajjon te is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy **Galileából nem támadt próféta.**” (Jn.7:52)

Menyünk egy kicsit mélyebbre.

i.e. 722-t írunk amikor Galilea asszír kézre kerül.

„De mikor Assiria királya megtudta, hogy Hóseás pártot ütött ellene és követeket küldött Suához, Egyiptom királyához, az évenkénti adót pedig nem küldötte meg Assiria királyának: elfogatta őt Assiria királya és börtönbe vetette.

És felméne az assíriai király az egész ország ellen, és feljövén Samaria ellen, azt három esztendeig ostromolta.

„És Hóseásnak kilenczedik esztendejében bevette Assiria királya Samariát, és elhurczolta az Izráelt Assiriába; és Halában és Háborban a Gózán folyó mellett, és a Médek városaiban telepítette le őket.” (2Kir.17:4-6)

„És más népet telepített be Assiria királya Babilóniából, Kutából, Avából, Hámátból és Sefárvaimból, és beszállítá őket Samaria városaiba az Izráel fiai helyett, a kik birtokba vették Samariát, és annak városaiban laktak.” (2Kir.17:24)

Ézsaiás így ír Galileáról:

„De nem lesz mindig sötét ott, a hol most szorongatás van; először megalázta Zebulon és Nafthali földjét, de azután megdicsóíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját és a pogányok határát” (Ézs.9:1)

A magyarságnak volt egyszer ereje egy százötven éves török megszállást kiheverni Azt, hogy Trianont is kiheverjük-e az még a jövő zenéje, de hogy 700 évet Galilea ki nem heverhetett arról meg vagyok győződve!

A wikipédia első hivatkozása a Makkabeus Judás (i.e. 165-162) korára hivatkozik, s had lássuk mi is történt akkor:

„Még olvasták ezt a levelet, amikor már újabb követek érkeztek, Galileából, megszagotott ruhában; a következő hírt hozták:

„Összefogtak ellenünk Ptolemais, Tirusz és Szidon népei és az egész pogány Galilea, hogy megsemmisítsenek bennünket.”

Amikor Júdás és a nép meghallották ezeket a híreket, nagy népgyűlést hívtak össze, hogy megtanácskozzák, mit tegyenek a szorongatott helyzetben levő és megtámadott testvéreikért. Júdás azt mondta testvéreinek, Simonnak: „Válassz magad mellé embereket és menj, szabadítsd ki galileai testvéreidet. Én és testvérem, Jonatán, Gileádba megyünk.”

Zakariás fiát, Józsefet, valamint a nép egyik vezetőjét, Azariást a sereg maradékával Júdeában hagyta biztosítékul

ezzel a paranccsal: „Kormányozzátok ezt a népet! De míg haza nem térünk, háborút ne indítsatok a pogányok ellen!”

Simon háromezer férfit vezetett Galileába, Júdás meg nyolcezer férfit Gileádba.

Akkor Simon Galileába vonult, és sok támadást intézett a pogányok ellen. Megsemmisítette a pogány népeket.

Egészen a ptolemaiszi kapukig üldözte őket. A népek közül mintegy háromezer férfi elesett.

Akkor fogta a galileai és az arbattabeli zsidókat asszonyaikkal és gyermekeikkel, valamint minden vagyonukkal együtt, és nagy diadallal Júdeába vitte őket.” (1Mak.5:15-23)

A Makkabeusok lázadása meghozza gyümölcsét és i.e. 110-ben Júdea kivívja teljes függetlenségét.

i.e. 104-ben I Aristobulos (i.e. 104-103) elfoglalja Galileát s kényszer zsidósít.

Josephus Flavius: A zsidók történetében így írja ezt le (13.11.3):

„Görög szeretőnek nevezték [Aristobulost]; Számos előnnyel ruházva fel őket saját országában. És harcolt Iturea ellen, annak nagy részét Júdeához csatolva, és kényszerítve lakóit: ha az országba maradnának, akkor körül kell metéltessenek, és a zsidótörvények szerint kell élniük. Természetesen elfogulatlan és nagyon szerény ember volt, mint Strabo tanúsítja Timageneszre hivatkozva, ki azt mondta: „Ez az ember elfogulatlan volt s igen hasznos a zsidóknak, mert egy országot csatolt hozzájuk, és az Itureaiak egy részét is megnyerte számukra a körülmetélés szövetségével kötve őket.” (angolból szabadon fordítva)

i.e. 63-ban Pompeius elfoglalja Jeruzsálemet s ezzel a teljes Palesztina római fennhatóság alá kerül, igaz bizonyos önrendelkezési jogokkal.

Jézus idejében Galilea római/zsidó közigazgatás alatt áll, s tudjuk, hogy Samáriával ellentétben itt engedtek a kényszer „zsidósításnak”. Magyarán az itt élő népek zöme nem zsidó nemzetiségű de zsidó vallású, vagyis prozelita nép volt.

Igen valószínű, hogy Jézus anyára és nevelő apjára is a fentieket mondhatjuk, és hogy Jézust zsidó vallásban nevelhették fel. Ha valaki, mint én magyarként egy nem magyar közigazgatású területen nőtt fel, az meg fogja érteni, hogy az elnyomott nép „behódolása” soha sem őszinte, a galileai nép mindig is megvetette a zsidókat gyűlölte azokat, s csak az alkalmat várta hogy leszámoljon gyűlölt elnyomóival. Ahogy a mai palesztin nép zsidó gyűlöletét is tiszta szívvel át tudom érezni. Ezen az sem változtat, hogy a galileaiak is elsődlegesen a római elnyomástól szerettek volna szabadulni, hisz az adót, a római birodalom szedte tőlük.

Ez lenne a történelmi háttér.

Nem fogom itt részletezni, miért is tekintem Márk és János Evangéliumát „hitelképesebbnek” mint a többi, aki ennyire járatlan lenne a Biblia valóságában, az előbb, talán más irányban kellene kutakodjon.

Lássuk hát e két Evangélium igeválasztékát:

János

2/6. Vala pedig ott hat köveder elhelyezve **a zsidók** tisztálkodási módja szerint, melyek közül egybe-egybe kéthárom métréta fér vala.

2/13. Mert közel vala **a zsidók** husvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe.

2/18. Felelének azért **a zsidók** és mondának néki: Micsoda jelt mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed?

2/20. Mondának azért **a zsidók**: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépítéd azt?

3/1. Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, **a zsidók főembere**:

5/1. Ezek után ünnepök vala **a zsidóknak**, és felméne Jézus Jeruzsálembe.

5/10. Mondának azért **a zsidók** a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod!

5/15. Elméne az az ember, és hírül adá **a zsidóknak**, hogy Jézus az, a ki őt meggyógyította.

5/16. És e miatt üldözőbe vevék **a zsidók** Jézust, és meg akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton.

5/18. E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni **a zsidók**, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel.

5/39. Tudakozzátok **az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek**; és ezek azok, a melyek bizonytságot tesznek rólam;

5/45. Ne állítsátok, hogy én vádollok majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, **Mózes, a kiből ti reménykedtetek.**

6/4. Közel vala pedig husvét, **a zsidók** ünnepe.

6/41. Zúgolódának azért **a zsidók** ő ellene, hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá.

6/49. **A ti atyáitok** a mannát ették a pusztában, és meghaltak.

6/52. Tusakodának azért **a zsidók** egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nekünk a testét, hogy azt együk?

6/58. Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá; nem úgy, a mint **a ti atyáitok** evék a mannát és meghalának: a ki ezt a kenyeret eszi, él örökké.

7/2. Közel vala pedig **a zsidók** ünnepe, a sátoros ünnep.

7/11. **A zsidók** azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő?

7/13. Mindamellettsenki sem beszélt vala nyíltan ő felőle **a zsidóktól** való félelem miatt.

7/15. És csodálkozáának **a zsidók**, mondván: Mimódon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?!

7/19. Nem Mózes adta-é **néktek** a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni?

7/22. Azért **Mózes adta néktek a körülméltelkedést** (nem mintha Mózesből való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmélteltek az embert.

7/35. Mondának azért **a zsidók** magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajjon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani?

8/17. A **ti törvényetekben** is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz.

8/22. Mondának azért **a zsidók**: Avagy megöli-é magát, hogy azt mondja: A hová én megyek, ti nem jöhettek

8/31. Monda azért Jézus **a benne hívő zsidóknak**: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynyal az én tanítványaim vagytok;

8/37. Tudom, hogy **Ábrahám magva vagytok**; de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok.

8/48. Felelének azért **a zsidók** és mondának néki: Nem jól mondjuk-é mi, hogy te Samaritánus vagy, és ördög van benned?

8/52. Mondának azért néki **a zsidók**: Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és te azt mondod: Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált örökké.

8/56. **Ábrahám a ti atyátok** örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült.

8/57. Mondának azért néki **a zsidók**: Még ötven esztendő nem vagy, és Ábrahámot láttad?

9/18. Nem hívék azért **a zsidók** róla, hogy vak vala és megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a kinek megjöve a látása,

9/22. Ezeket mondák annak szülei, mivelhogy **félnek vala a zsidóktól**: mert megegyeztek már **a zsidók**, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, rekesztessék ki a gyülekezetből.

10/19. Újra hasonlós lón **a zsidók** között e beszédek miatt.

10/24. Körülvevék azért őt **a zsidók**, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyilván!

10/31. Ismét köveket ragadának azért **a zsidók**, hogy megkövezzék őt.

10/33. Felelének néki **a zsidók**, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.

10/34. Felele nekik Jézus: Nincs-é megírva **a ti törvényetekben**: Én mondtam: Istenek vagytok?

11/19. És **a zsidók** közül sokan mentek vala Márhához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérök felől.

11/31. **A zsidók** azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon.

11/33. Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírnak **a vele jött zsidók** is, elbúsula lelkében és igen megrendüle.

11/36. Mondának azért **a zsidók**: Ímé, mennyire szerette őt!

11/45. Sokan hívének azért ő benne **ama zsidók közül**, a kik Máriához mentek vala, és láták, a miket cselekedett vala.

11/54. Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan **a zsidók** között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő tanítványaival.

11/55. Közel vala pedig **a zsidók** husvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről husvét előtt, hogy megtisztuljanak.

12/9. **A zsidók** közül azért nagy sokaság értesült vala arról, hogy ő ott van: és oda menének nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, a kit feltámasztott a halálból.

12/11. Mivelhogy **a zsidók** közül sokan ő miatta menének oda és hívének a Jézusban.

13/33. Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként **a zsidóknak** mondtam, hogy: A hová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom.

15/25. De azért lőn így, hogy beteljesedjék a mondás, a mely megiratott **az ő törvényökben**: Ok nélkül gyűlöltek engem.

18/12. A csapat azért és az ezredes és **a zsidók** szolgálói megfogák Jézust, és megkötözik őt,

18/14. Kajafás pedig az vala, a ki tanácsolta vala **a zsidóknak**, hogy jobb, hogy egy ember vesszen el a népért.

18/36. Felele Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, **hogy át ne adassam a zsidóknak**. Ámde az én országom nem innen való.

18/38. Ezek után pedig kéré Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus tanítványa vala, de csak titokban, **a zsidóktól** való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus. Elméne azért és levevé a Jézus testét.

18/42. **A zsidók péntekje** miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba helyezteték Jézust.

18/19. Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, **a zsidóktól való félelem** miatt, eljőve Jézus és megállta középen, és monda nékik: Békesség néktek!

Márk

7/3. Mert **a farizeusok és a zsidók** mind, **a régiék** rendelkezését követve, nem esznek, hanemha kezöket erősen megmossák;

7/5. Azután megkérdeék őt **a farizeusok és az írástudók**: Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem járnak **a régiék** rendelkezése szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret?

7/8. **Mert az Isten parancsolatját elhagyva, az emberek rendelkezését tartjátok meg**, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek.

7/9. És monda nékik: **Az Isten parancsolatját szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelkezését tartsátok meg.**

7/13. **Eltörölvén az Isten beszédét a ti rendelkezetekkel, a melyet rendeltetek**; és sok effélét is cselekesztek.

10/3. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mit parancsolt **néktek** Mózes?

10/5. És Jézus felelvén, monda nékik: A ti szívetek keménysége miatt **írta néktek** ezt a parancsolatot;

7/16. **Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.**

Sehol tehát egyetlen szó, egyetlen mondat, melyben Jézus a zsidókkal, azok törvényeivel magyarán Ószövetségi hitükkel a legkisebb közösséget vállalná! Mindenhol a hideg harmadik személy a zsidó. Ezek után azon lovagolni, hogy Jézus zsidó badarság.

A Máté és Lukács Evangéliumába bizonyíthatóan (amibe belemenettel robbantaná jelen írásom lényegét, méretét) utólag betoldott egymásnak ellentmondó gyermekség legendákat nem vagyok hajlandó figyelembe venni. Az ezekről a „mesékről” alkotott véleményemet a nemzetiségtabláknál idézett Pál igéje tökéletesen kimeríti.

Lássunk akkor még egy kevésbé nyomatékos bizonyítékot.

Az apokrif „Nikodémus Evangéliuma” 2 rész negyedik verse:

„Azok viszont prozeliták, és az ő tanítványai. Pilátus erre magához hívatta Annást és Kaifást és ezt kérdezte tőlük: Mit jelent az, hogy prozeliták? Ezt válaszolták neki: Görögök gyermekeként születtek, s most zsidók lettek.”

Ha itt most zárnam soraimat, ugyanolyan amatőr lennék, mint azok, akiket írásom elején „professzionálisnak nem nevezhetőnek” bélyegeztem.

Mit hagytunk ki?

A leglényegesebbet, a fogalmak tisztázását!

Megfigyelhetjük azon írások végtelent közelítő számát, melyben emberek a legocsmányabb módon egymásnak esnek, miközben kívülálló higgadt megfigyelő észreveheti, hogy egy adott szó alatt, a vitázók, más-más fogalmat értenek.

A „zsidó” magyar szó mögött szerintem öt fogalmat érthetünk.

A vallási megközelítésben:

1 – A zsidó vallás szerint:

„A háláchá, a zsidó jog szerint, zsidónak számít az, aki zsidó anyától született, vagy aki a zsidó jog előírásainak megfelelően betért a zsidóságba.” (<http://zsido.com/fejezetek/torzított-hitelesseg/>)

Mivel, mint láttuk elég magas annak valószínűsége, hogy Mária nem zsidó nemzetiségű, de zsidó vallású volt, így a zsidók jogaik alapján Jézust zsidónak tekintik.

Zsidó megközelítésben a vallás a kiemelt. Ha te zsidó vallású vagy, akkor lényegtelen nemzeti hozzátartozásod.

2 – keresztény megközelítésbe zsidó az, aki Ábrahám vérszerinti egyenes leszármazottja.

„E napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal, mondván: A te magodnak adom ezt a földet Égyiptomnak folyóvizétől fogva, a nagy folyóig, az Eufrátes folyóvízig”. (1.Móz.15:18)

„Hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fővenyt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.” (1.Móz.23:17)

Vagyis a zsidóval ellentétben itt nem a vallás, hanem a nemzet a lényeges.

Azt bizonyítani, hogy ilyen értelemben valaki zsidó vagy egy hitelképes családja szükségeltetik, mely Ábrahámig megy vissza, vagy pedig meg kéne találni Ábrahám földi hamvait, s akkor a DNS vizsgálat is segíthetne.

Annak valószínűsége, hogy valaki ily módon igazolni tudná zsidó voltát, konvergál a semmihez.

A mai modern megközelítésekben:

3 – zsidónak tekinthető az 1948-ban alapult Izrael állampolgára.

Könnyű belátni, hogy ez nem vonatkozik Jézusra.

4 – Zsidó, aki magát zsidó nemzetiségűnek vallja. Mint fentebb láttuk erre nincs az Újtestamentumban példa.

5 – Zsidó, aki magát zsidó vallásúnak vallja. Erre sincs egyetlen példánk se.

Az interneten található egyik írás azt mondja: a legjobb barátom zsidó. A válaszom rá: az enyém pedig Jézus!

(Las Vegas, 2015.09.06)